

Un còctel complicat

«Les negociacions per la investidura de Sánchez s'entrecreuen amb pressupostos, amb repressió, amb possibles eleccions i amb altres elements que dibuixen un escenari inestable»

La cosa va per llarg, malgrat les aspiracions del PSOE d'enllestir la investidura abans de Nadal. Les negociacions no seran fàcils i diversos escenaris es mantenen oberts, des d'un acord amb Esquerra fins a una abstenció "patriòtica" que els dinosaures més il·lustres del nacionalisme espanyol -d'esquerra a dreta de l'espectre polític- s'encarreguen de repetir dia sí, dia també.

Un acord amb el PP com el que va permetre el govern en minoria de Rajoy és avui per avui el principal espantall que agiten des de Madrid per convèncer els partits catalans que fer president Sánchez és el mal menor, per evitar un govern més dur condicionat per la dreta. És un bon argument, tot i que la història ens demostra que, pel que fa a la relació amb Catalunya, el més semblant a un espanyol de dretes és un espanyol d'esquerres.

Ara per ara, els incentius per acordar la investidura de Sánchez no són pas menors. Aconseguir que el govern de l'Estat accepti l'existència d'un conflicte polític amb -i no pas "en"- Catalunya, i alhora accedir a la creació d'una taula de diàleg que en cerqui una solució política, sembla un pas de gegant, a les vistes dels antecedents immediats en la gestió del problema per part del govern espanyol.

La resposta immediata d'aquells que no ho veuen clar és que no hi ha cap garantia de resultats d'una eventual taula de diàleg. Que seure-hi no ens assegura cap predisposició a trobar una solució, ni a fer cap cessió que ens apropi a una resolució del conflicte acceptable per ambdues parts. És cert. Tan cert com que reforça la voluntat de la part catalana de gestionar la voluntat majoritària dels catalans de manera pacífica i democràtica.

Abans d'això, però, cal que les negociacions arribin a bon port, la qual cosa no està garantida, ni molt menys. De moment, s'han expressat bones intencions i bones paraules, però poca cosa més. A més a més, hi haurà moltes interferències. La repressió continua amb una Justícia que ha assumit el seu paper de superheroi del nacionalisme espanyol, amb un Sánchez que ha oblidat que la Fiscalia depèn d'ell, i amb uns presos polítics -els condemnats i els que estan en presó preventiva- i exiliats que encara en pateixen les conseqüències.

També hi jugarà un paper la Justícia europea. La decisió sobre la immunitat d'Oriol Junqueras pot tenir derivades de molta importància. L'onada expansiva pot arribar a racons insospitats, i pot actuar d'incentiu perquè el president Torra premi el botó nuclear de la convocatòria electoral.

Un altre element d'interferència passa pels pressupostos, i no només els de la Generalitat. És innegable que els comptes del govern català hi jugaran un paper en les negociacions, però també els de l'Ajuntament de Barcelona i -per què no- els futurs pressupostos de l'Estat. Interessos creuats no gens fàcils de gestionar.

Tot plegat, un còctel d'alta graduació que s'ha de preparar i s'ha de beure amb moderació, si es vol evitar un mal de panxa que aixafi les Festes a tothom, aquí i allà. La premsa, ara per ara, és a Madrid. Els partits catalans han de jugar les seves cartes -i repartir-se els papers de l'auca- amb intel·ligència i calma, sense maximalismes però alhora sense renúncies.